

17. YÜZYILDA KONYA ŞEHİR EKONOMİSİNİ ETKİLEYEN BAZI FAKTÖRLER

Dr. Yusuf Oğuzoğlu

Konya şehri 17. yüzyılda, çoktan şehir suru dışına taşmış fizikî görünümüyle 20.000 kişilik bir nüfusu barındırıyordu. (1) Bunun doğal bir sonucu olarak, sanayi ve ticaret faaliyetleri şehirde toplanmıştı. Adı geçen dönemde Konya şehrinde, İstanbul, Edirne, İzmir gibi başlıca merkezlere açılmış olan bir deri sanayii ile, çevrenin ihtiyacını karşılayan dokuma sanayiinin varlığı bilinmektedir. (2) Şehirde ayrıca, Güherçile imalathânesi, Boyahâne, Bezirhâne, Mumhâne, Buzhâne gibi başka üretim tesisleri de bulunuyordu. (3)

Arşiv belgelerinin yetersizliği, daha doğru bir deyişle, şehrin ekonomik işleyişinin bir gereği olarak, Konya'nın 17. yüzyıldaki Sanayii ve ticaret potansiyelini gözler önüne serecek, sayısal değerler mevcut değildir. Sicillerde bulunan bazı kayıtlardan, şehrin ekonomik kapasitesini ve bunu etkileyen bazı faktörleri, sınırlı bir şekilde, izlemek mümkün olmaktadır. Bu faktörler aşağıda, gruplanarak incelenmeye çalışılacaktır.

1- Mukataalar: Konya Sancağı içinde veya yakın sancaklarda emin veya voyvodaların iltizamında çeşitli mukataalar bulunuyordu. Konya şehrinin 20.000'e yaklaşan nüfusuyla çevrenin en büyük yerleşme merkezi ve aynı zamanda en büyük pazarına sahip olması, bu mukataalardan elde edilen "mahsûlün" buraya akmasına neden olacak gözükmektedir. Diğer taraftan aşağıda göreceğimiz üzere, mültezimler arasında Konyalı kişilerin de bulunması bunu kolaylaştırmaktadır. Böylece mukataalar, hem ürün hem de para olarak şehir ekonomisine canlılık getirmektedir. 17. yüzyılda Konya Çevresinde bulunan başlıca mukataalar şunlardır;

Mîrâbiye Mukataası: Konya şehrinin güney ve güney doğusunda yer alan Vâdi-i Meram, Şeyh Vefa, Kara Öyük mahalleleri çevresindeki sulanabilir tarım arâzisi ile daha güneydeki Gödene köyü bu mukataanın gelirleri arasındaydı. (4) Bu yörede bulunan serbest vakıfların taprakları dışındaki "gerek vakıf gerek mülk bi'l-cümle arâziden bir öşür sâhib-i vakıf ve sâhib-i mülk alub

(1) Konya şehrinin 17. yüzyıldaki nüfusu için Bk. 1641 (E.1051) tarihi, Karaman Eyâleti tahrîr defteri. BA MMD No: 3074. Ayrıca, aynı tarihli bir cizye defterinde de tamamlayıcı bilgiler mevcuttur. Bk. BA MMD No: 5514. Konya şehrinin 17. yüzyıldaki nüfusu konusunda daha ayrıntılı bilgi için Bk. Yusuf Oğuzoğlu, 17. Yüzyılda Konya Nüfusu Hakkında Bazı Gözlemler, IX. Türk Tarih Kongresi, Ankara 1981. (Basılmakta olan bildiri)

(2) Bk. Yusuf Oğuzoğlu, 17. Yüzyılda Konya Şehir Müesseseleri ve Sosyo-Ekonomik Yapısı Üzerinde Araştırma, DTCF basılmamış doktora tezi, Ankara 1980. S.116-143.

(3) Bk. Yusuf Oğuzoğlu, a.g.a. s.116-143.

(4) Bk. Konya Şer. Sic. (Konya Mevlânâ Müzesi'nde) 10/289, 18/360.

ve bir öşür mîrâblar" alıyarlardı (5) 1690 (H.1101) yılında, Mîrâbiye Mukataası'nın "şirket üzre" mültezimleri, "mahsûlâtın" elde ettikleri 600 kile buğdayla 400 kile arpayı Konya'da 425 kuruşa satmışlardı (6) Bir başka sicil kaydına göre ise Bu mukataanın "öşür, su akçası ve buğday bacı olarak" yıllık 348,5 kuruşluk geliri vardı. (7) Konya şehrine ait, kile bacı, kahve rûsümü, şem'hâne ve bozahâne gelirleri ile "beytü'l-mâl" da Mîrâbiye Mukataası'na dahildi. Bu mukataanın emînî aynı zamanda "Beytü'l-mâl Emîni" olarak anılıyordu. Konya'da ölen ve mirascısı bulunmayan "askeri" kimselerin 10.000 akça tutarından az muhalledatları Beytü'l-mâl Emîni'ne, fazlası ise Karaman Defterdârı'na "hâsıl kayd" olunuyordu (8). Konya'daki kahve rûsümünden ise ayrıca 3600 akça gelir gelmekteydi (9). Mîrâbiye Mukataası'nın "senede mâl-ı maktu'u yüz elli iki bin akça" idi (10). Bu mukataayı iltizam eden kişiler arasında, 1687 (H. 1098), 1691 (H. 1102), ve 1692 (H.1103) yıllarında Mesnevîhân-zâde'lerden Abdülvâhid Ağa, 1690 (H.1101) yılında Es'seyid Sinan Çelebi gibi Konya'lı kişiler de bulunuyordu (11). **Suğla Mukataası:** Beyşehir Gölüyle bağlantısı olan Suğla gölünün ayaklarının suladığı, Bozkır ve Seydişehir yöresindeki topraklar bu mukataaya bağlıydı (12). 1671 (H.1082) yılında "Suğla mukataası tevâbiinden Seydişehir ve Bozkır suğlalarını, sülüsânı buğday ve sülüsü arpa olmak üzere beş bin kile galle"ye voyvodasından "tafvîz" eden, Konya Nakîbü'l Eşrâf Kaymakamı, Kadı Es'seyid Hüseyin Efendi, "mahsûlâtı tahsîl ve der anbar eyledikten sonra" ürünü Konya'da satıp parasını teslim etmişti (13). 1676 (H. 1087) yılında da bu kez, Müderris Mehmed Efendi b. Abdülgaffar Efendi tarafından, voyvodasından iltizam edilen, Seydişehir suğlası ürünü 1350 kile tutmuştu (14). Suğla Mukataası 1675 (H. 1101) yılında Mesnevîhan-zâde'lerden Abdülvâhid Ağa'ya iltizâm edilmişti (15). **Esb-keşân Mukataası:** "Vilâyet-i Karamanda Konya Livasına tâbi' Kazâ-yı Turgud ve Kazâ-yı Eski il ve Kazâ-yı Buyburd tevâbi'i" bu mukataaya dahildi. (16) Esb-keşân Mukataası'nın geliri 7000 kuruşu buluyordu (17).

Hatunsaray mukataası: Hatunsaray Nâhiyesi'nin bulunduğu alanı kapsayıp, yıllık geliri 870 kuruş idi. (18).

(5) Bk. Konya Şer. Sic. 36/51.

(6) Bk. Konya Şer. Sic. 25/6 (1 Konya Kilesi Buğday 66,35 Kg. geliyordu. Bk. Konya Şer.Sic. 16/200).

(7) Bk. Konya Şer. Sic. 36/5.

(8) Bk. Konya Şer. Sic. 20/11.

(9) Bk. Konya Şer. Sic. 24/278.

(10) Bk. Konya Şer.Sic. 10/289, 18/360, 36/281, 38/289.

(11) Bk. Konya Şer. Sic. 36/281, 29/256, 38/289.

(12) Bk. Beldiceanu Niccoara-Beldiceanu-Steinherr, Irené: Recherches Sur la Province de Quaraman au 16 siècle. *Journal of the Economic and Social History of the Orient*, 11/1 (1968) s.123. 1690 (H.1101) yılında, "Suğla suyu taşub nice evleri basub" Çumra ve Yarma köyleri taraflarına kadar gelince Suğla Mukataası Voyvodası, bu yerlerden de öşür almağa kalkışmıştı. Bk. Konya Şer. Sic. 35/262, 16/98.

(13) Bk. Konya Şer. Sic. 16/98.

(14) Bk. Konya Şer. Sic. 13/74.

(15) Bk. Konya Şer. Sic. 21/284, 35/110.

(16) Bk. Beldiceanu, s.125,126.

(17) Bk. Konya Şer. Sic. 34/13.

(18) Bk. Konya Şer. Sic. 31/180.

2- **Vakıf Gelirleri:** İncelediğimiz dönemde, Konya, şehrinin ekonomik yapısında vakıf gelirlerinin önemli bir yeri vardı. Bu gelirler bir yandan, kırsal kesimden ürün olarak şehre girerken, bir yandan da hem vakıf görevlilerinin maaşları, hem de vakıflarla ilgili imar faaliyetlerinin inşaat sektörü içindeki işçilik ve malzeme yönündeki payı olarak çeşitli ekonomik sonuçlar doğurmaktaydı.

Vakıf gelirleri genellikle, kırsal kesimdeki vakıf arâzinin öşürü, şehir içindeki vakıf arsının zemin kirası, vakfa ait han, hamam gibi yapıların kiralari şeklindeydi. Merkeze bağlı bazı vakıflara ayrıca özel gelirler de ayrılmıştı.

Konya'daki büyük vakıfların başında Mevlânâ vakfı geliyor. 1690 (H. 1101) yılında bu vakfa ait topraklardan 2200 kile tahıl gelmişti (19). Ayrıca Mevlânâ zâviyesinde bulunan "dervişân fukarasına taam tabhı" için Suğla haslarından 150.000 akça bağlanmış olup, her yıl mültezimleri tarafından teslim edilmekteydi (20). Ayrıca, Konya'daki zimmîlere ait 154 cizye hânesinin cizyeleri de bu vakfın "hüddâmının vazîfelerine" tahsis edilmişti (21). 1670 (H. 1081) yılında bu hânelerden "cânib-i mîrîye toplandığı gibi" 330'ar akça toplanarak vakf kasasına toplam 50.820 akça girmişti (22).

Gelir bakımından ikinci sırada, Sultân Alâeddîn Câmii vakfı geliyordu. Şehrin yakınındaki Sille köyünde bulunan "396 nefer zimmînin" cizyeleri bu vakfa aitti (23) 1690 (H. 1101) yılında bunların her neferinden cizye olarak 285'er akça toplanarak Sultân Alâeddin Vakfına toplam 109.860 akça gelir sağlamıştır. Bu vakfa ait köylerden sağlanan öşür ise, yılda 1050 kileyi bulmaktaydı (25).

Mayıs ortaları 1670 (H. Evâsıt-ı zilhicce 1080) tarihli bir ferman sûretine göre, Konya Şehrindeki Sultan Selim Câmii vakfının "karyelerinin hâsıl olan aşarı" 1400 kile tahıl karşılığı iltizama verilmişti (26).

Yine, kırsal kesimden gelir sağlayan vakıflardan olan Piri Mehmed Paşa vakfının gelirleri 1675 (H. 1086) yılında 41.360 akça tutmuştu (27). Şeyh Sadreddin Vakfına dahil yerlerden ise, 1678 (H. 1089) yılında 520 kile tahıl öşür o-

(19) Bk. Konya Şer. Sic. 35/127.

(20) Bk. Konya Şer. Sic. 19/162, 16/109.

(21) Konya Şer. Sic. 20/70.

(22) Bk. Konya Şer. Sic. 20/70.

(23) Bk. BA MMD No: 5511 Ayrıca Bk. Konya Şer. Sic. 19/173.

(24) Bk. Konya Şer. Sic. 35/269.

(25) Bk. Konya Şer. Sic. 19/148.

(26) Bk. Konya Şer. Sic. 36/288.

(27) Bk. Konya Şer. Sic. 13/199 Bu sayıya, Piri Mehmed Paşa vakfına bağlı olan, Aksaraydaki, "muallimhâne vakfından" elde edilen gelir dahil değildi.

larak toplanmıştı (28).

Yukarıdaki değerleri toplayacak olursak, büyük vakıflardan şehre $1300 + 1400 + 1050 + 520 = 5170$ kile (336.050 kg) tahıl giriyordu. Bunun parasal karşılığı 5170 kuruşa yakındı (29). Bu rakama adı geçen vakıfların doğrudan parasal gelirleri olan $150.000 + 50.820 + 109.860 + 41.360 = 352.040$ akçayı eklediğimizde 1.158.080 akçalık ekonomik değer ortaya çıkmaktadır (30).

Bu saydığımız vakıflardan başka, Konya Şehri içindeki câmi' mescit, medrese, han, hamam, çeşme gibi yapılara ait vakıflar da vardı. Bu gibi vakıfların da Konya dışında gelir kaynakları olmasına rağmen, asıl kazançlarının şehir içinden sağlandığı görülmektedir. Örneğin: Bunlar arasında, Vâlide Hanım'ın 180-230 kuruş, Alaca Han'ın 10.000 akça, Kapan Hanı'nın 21000 akça Şadi Bey Hamamı'nın 6000 akça yıllık kira gelirleri vardı (32). Aşağıda sunacağımız ürere, şehirdeki çeşitli vakıflara ait onarım giderleri bu vakıfların ekonomik gücü hakkında bilgi verici niteliktedir.

Vakıflardan şehre akan gelirlerin bir bölümü vakıf görevlilerine maaş olarak dağıtılıyordu. Örneğin, Sadreddin Vakfından 6, Mevlânâ vakfından 29, Sultan Alâeddin vakfından 15, Piri Mehmed Paşa vakfından 10, Şerâfeddin Câmii vakfından 14 "mürtezika" yararlanmaktaydı. (33). Bunların dışında, "vazife"lerini vakıflardan alan bir çok din ve diğer vakıf görevlileriyle ilgili bir çok kayıt bulunmaktadır.

Vakıfların şehir ekonomisi içindeki asıl rolü inşaat sektörü üzerinde görülmektedir. Sicillerde yer alan onarım hücceti suretleri incelendiğinde, vakıfların gerek işçilik gerekse malzeme yönünden önemli kaynaklar yarattığı anlaşılmaktadır. Konya şehrindeki bazı Vakıflarca 1667-1699 yılları arasında ait bazı onarım giderleri bu konuda bir ölçü olabilir düşüncesiyle aşağıya çıkarılmıştır.

(28) Bk. Konya Şer. Sic. 25/14.

(29) Yukarıdaki değerlerin ait olduğu 1670-1690 yılları arasında şehirdeki buğday fiyatları genellikle 1 kuruş civarında seyrediyordu. Bk. Konya Şer. Sic. 16/200, 31/81, 24/13

(30) Adı geçen vakıflara ait gelir rakamlarının alındığı yıllarda Konya Serbest piyasasında 1 kuruş 224 akçadan işlem görmekteydi. Bk. Yusuf Oğuzoğlu 17. Yüzyılda Konya... S.136

(31) Örneğin, Yarma Köyü Ata Bey medresesinin vakfı olup, öşür geliri, 1672(H.1083) yılında 110 kuruşa icara verilmişti. Bk. Konya Şer. Sic. 8/3 Şehir kenarında Bâli Çelebi vakfına ait 35 dönüm, Sadırlar mahallesinde ise 15 dönüm vakıf tarlaları, mütevellî izni ile tarım yapılmak üzere kiraya verilmişti. Bk. Konya Şer. Sic. 28/12, 33/147

(32) Bk. Yusuf Oğuzoğlu a.g.a. s.6-13

(33) Bk. Yusuf Oğuzoğlu, a.g.a. s.91-93. Ayrıca bk. Konya Şer. Sic. 19/148, 13/199, 262, 33/147, 38/263, 14/183 Örneğin Piri Mehmed Paşa vakfının görevli ücretleri günlük 139, yıllık 50.040 akçayı bulmaktaydı. Bk. Konya Şer. Sic. 13/199. Bu vakıf görevlilerinin berat suretlerinden anlaşıldığına göre, yevmi akçadan başka, vakıftan yıllık hububât hissesi alanlar da vardı. Örneğin, Amber Reis Camii meremmetçisinin iki yıllık hissesi 25 kile tahıl tutmuştu. Şeyh Sadreddin vakfı mütevellisi yevmi 5 akça ve senevi 200 kile, Sultan Alâeddin vakfı mütevellisi yevmi 5 akça ve senevi 5 müdd (1müdd=490 Kg.) tahıl alıyorlardı. Bk. Konya Şer. Sic. 27/233, 34/263, 13/297.

Belge No:	Yılı:	Harcandığı Yer:	Miktarı:
17/62	1667(H.1078)	Şadi Bey Mescidi	3.500 akça
15/70,85	1671(H.1081)	Beylerbeyi Sarayı	75.968 „
14/161-2	1671(H.1081)	Alaca Han	13.770 „
14/57	1671(H.1081)	Yeni Hamam ve Kapan Hanı	30.000 „
24/162	1679(H.1089)	Hoca Fakih çeşmeleri	2.500 „
24/162	1679(H.1089)	„ „ câmii-zâviyesi	169 kuruş ⁴
27/76	1677(H.1087)	Sırçalı Medrese (?)	766,5 „
24/196	1679(H.1089)	Muhtar mahallesi mescidi	30,5 „
24/224	1679(H.1089)	Ahmet Fakih Mah. çeşmesi	293 „
24/105	1679(H.1089)	Şerafeddin vâmii	65 „
21/223	1677(H.1087)	Saraçzâde hanı, mescidi, v.s.	19.313 akça
21/162	1677(H.1087)	Eski Bazar Hamamı	15.000 „
14/57	1671(H.1081)	Yeni Hamam	30.000 „
21/12	1672(H.1082)	„ „	177 kuruş
26/256	1683(H.1093)	Sultan Selim İmâreti-Şadırvanı	954 „
33/167	1686(H.1096)	Abdülhay Etendi Mescidi	100 „
25/28	1681(H.1091)	Kiremitli Han	73 „
26/69	1682(H.1092)	Ertuş Hamamı	236 „
31/154	1687(H.1097)	Meram Hamamı	32 „
28/82	1685(H.1095)	Yeni Hamam	2050 „
27/43	1683(H.1093)	Sultan Selim İmâreti-Hanı	654,5 „
38/14	1693(H.1103)	Saraçzâde Hanı	113 „
36/76	1691(H.1102)	Sultan Selim İmâreti-Hanı	667,5 „
36/158	1691(H.1102)	Meram Hamamı	79 „
32/198	1699(H.1110)	Şadi Bey Hamamı	346 „

Aynı dönemde, bu onarım faaliyetlerinden başka, şehirde bazı önemli vakıf yapıları da inşa edildiği görülmektedir. Bunlar arasında Musahib Vezir Mustafa Paşa'nın Babası Şeyh Ahmed Efendi'ye vermiş olduğu 17.300 kuruş ile inşa edilip, 24 Nisan 1682 (H. 15 Rebîyü'l-âhir 1093) tarihinde vakfiyesi düzenlenen yapılar dikkati çekmektedir (34). Bu paranın 6500 kuruşu ile, 1667 (H. 1078) yılında bir çifte hamamla debbağlar hamamı, geriye kalan parayla ise 1682 yılına kadar, biri 57 odalı 2 han, bir câmî, dükkanlar, kahve tahmîsi, medrese ve çeşmeler inşa edilmişti. İncelediğimiz dönemde Konya şehrinde ayrıca, 1662 (H. 1072) yılında Valide Han 2200 kuruş harcanarak, 1673 (H. 1083) yılında Kiremitli Han 2631,5 kuruş harcanarak yeniden inşa edilmişlerdi. (35)

(34) Vakfiye sureti için Bk. Konya Şer.Sic.27/74-75-76.

(35) Bk. Konya Şer.Sic. 29/64, 16/90.

Ayrıca Konya Eşrafından Hacı Hasan tarafından ayrılan 20.000 kuruş ile 1676(1086) yılında şehirde bir câmi', şadırvan, muallimhâne, medrese ve 5 kademhâne inşa halindeydi.

Vakıflar için yapılan, ve önemli miktarlara ulaşan bu yatırımlar sırasında büyük ölçüde inşaat malzemesi satın alınıyordu. Yukarıda saydığımız onarım hüccetlerine göre Örneğin, Şadi Bey Hamamı için 2770 künk, Ertaş Hamamı için 10.045 künk, Eskibazar Hamamı için 56.000 yük taş, Yeni Hamam için, 3000 merkeb taş, 10.000 tuğla, 350 vukiyye bezir yağı, 800 kile kireç harcanmıştı (37). Vakıflar, şehir içinde yeni istihdam imkânları da yaratıyordu. Keşif hücceti suretleri incelendiğinde toplam keşif bedeli içinde işçiliğin önemli yekün tuttuğu görülmektedir. Örneğin, 6 Mayıs 1676 (H. 24 Cemâziye'1 ahir 1082) tarihli Sırçalı Medrese onarım keşfine göre 766,5 Kuruşluk toplam keşif içinde işçilik 198 kuruşla %26; 20 Mart 1682 (H. 10 Rebîyü'l evvel 1093) tarihli Kiremidli Han keşfinden 24.296 akçalık toplam keşif içinde işçilik 6830 akça ile %28'lik değerlere ulaşıyordu. Bu değerleri genelleştirecek olursak, yukarıda sayılan vakıf inşaatları sırasında harcanan paraların yaklaşık %25'lik bölümünün inşaat işçisi ve ustalarına verilmiş olduğu ihtimal dahilindedir. Şüphesizdir ki, geriye kalan %75'lik bölüm içinde, malzeme üreten sektörde çalışanların payları da bulunmaktadır.

3- Tımar ve Ulûfe gelirleri: 17. Yüzyılda Konya şehrinde, şehirde veya çevrede görevli birçok askerî kişi oturmaktaydı. Bunların tımar ve ulûfe gelirlerini şehir ekonomisine canlılık katan bir faktör olarak değerlendirmek mümkündür.

Kasım 1659 (H. Rebîyü'l evvel 1070) tarihinde Konya şehrinde oturan "askerî taifesi" sayılarak, oturdukları mahalle, isimleri, sâhip oldukları tımar ve ulûfe miktarı ile bir liste düzenlenmişti (38). Bu listeden çıkardığımız hesâba göre, Konya şehrinde oturan, "74 nefer züemâ ve erbâb-ı tımar"ın 916.164 akça, "87 nefer hisar eri"nin 123.804 akçalık tımar ve zeâmet geliri bulunuyordu. Her ikisi ise, toplam 1.039.968 akçalık değeri ihtivâ etmekteydi.

Bu arada bir hususu vurgulamak gerekmektedir. Yukarıda belirtilen timâr ve zeâmet geliri miktarları bizim için her ne kadar bir ölçü oluyorsa da pratikte daha farklı bir değer tutacağı gözden tutulmamalıdır. Artık, sipâhî berâtlarında belirtilen dirlik miktarları pratikte değerini kaybetmiş, şartlara göre değişiklik gösteren bur durum almıştı.

Konya çevresindeki dirlik sahiplerinin öşür gelirleri genellikle buğday ve

(36) Bk. Konya Şer.Sic. 21/130.

(37) Bk. Konya Şer.Sic. 18/327-331.

(38) Bk. Konya Şer. Sic. 18/327-331.

arpa olarak şehre getirilmekte ve satılmaktaydı. Örneğin, 1674(H.1085) yılında, "Erbâb-ı timârdan Ali Bey b. Elhac İbrahim" Subaşısı olan Kardeşi Mehmed Çelebi aracılığıyla 70 kuruş, 1686(H.1097) yılında, Çeribaşı Hüseyin Bey, Subaşısı olan oğlu İbrahim Çelebi aracılığıyla 32 kile galle kazanç sağlamışlardır (39). 1673(1084) yılında ise, Şaban b. Dede timârını üç yıldır "zapt" eden İsa Bey'den toplam 50 kuruş almıştı (40).

17.Yüzyılda Konya Şehrinde askerî olarak yeniçeri, cebeci ve topçular da bulunuyordu. Kasım 1659 dakisayım sırasında, şehirde oturan "70 nefer Yeniçeri ve Cebeci ve topçu"nun ulûfelerinin yıllık toplamı 274.320 akça tutuyordu (41).

Bir ölçü olması bakımından, yukarıdaki değerleri topladığımız taktirde, Beylerbeyi ve kapusu dışındaki askerlerin görünüşteki geliri 1.039. 968 + 274.320 = 1.314.288 akçayı bulmaktadır (42).

Sonuç: 17.Yüzyılda Konya Şehrinin ekonomik hacmini ortaya koyacak rakamlar bulunmamasına karşın, çevredeki mukataaların, Şehirdeki vakıfların ve görevli askerlerin gelirleri bu konuda az da olsa ışık tutmaktadır. Ancak bu arada, kırsal kesimin şehirle olan ekonomik ilişkisi, başta Beylerbeyi olmak üzere başka görevlilerin gelirleri, şehir çevresinden sağlanan tarımsal kazançlar gibi başka faktörleri de gözden uzak tutmamak gerekmektedir.

(39) Bk. Konya Şer. Sic. 19/107, 34/27.

(40) Bk. Konya Şer. Sic. 31/57.

(41) Bk. Konya Şer. Sic. 18/327-331.

(42) Şehir ekonomisini ilgilendiren tüm bu parasal değerler şehirdeki bazı fiyatlar, bilindiğinde daha da anlam kazanacaktır. Örneğin, 1648-1674 yılları arasında Konya Şehrinde 1 vukiyye koyun eti 5-10 akça, 1 vukiyye sade yağ 20-46 akça, 1 vukiyye pirinç 9-14 akça, 1 vukiyye peynir 7-14 akça, çeşitli gramajda 1 ekmek 1 akça idi. Bk. Yusuf Oğuzoğlu, 17..Yüzyılda Konya..., s. 141-143.